

Fra Hopei, China.

Shih Shia Shiang, Hopei
China 18. april 1936.

Elskede i søsken i Herren.

«Vårt borgerskap er i himlene, hvorfra vi også forventer som Frelser den Herre Jesus Kristus der skal forvandle vårt fornærmelses legeme til å bli likeddannet med hans herlighetslegeme,» etter den kraft ved hvilken han og kan underlegge sig alle ting.»

Nærmer vi oss ikke hurtig tiden da vi skal oppleve denne forvandling. Alle ting forteller oss om hans snare komme, så vi er klar over forvandlingen skal snart skje. Etter at de døde i Kristus er opstått av gravene, skal vi levende som blir tilbake borttrykkes tillike med dem i skyen til å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være sammen med ham. Derfor gjelder det søskend, den korte tid vi har tilbake ikke å gå trette eller være slove, trekke oss tilbake eller på noen måte gi op, men trøste hverandre med disse ord: «Jesus kommer snart.»

Vi har siden vi sist skrev til dere vært meget opptatt i arbeidet for sjelens frelse, og det har ikke vært forgjeves. Som flere av dere har sett i vårt julebrev, hadde vi et velsignet efterår og julehøitid til Guds ære. Siden har vi også vært meget opptatt. Like etter jul kom flere av de unge brødre og ville gjerne ha 14 dages bibelskole. Begjæret etter Gud vokser i de unge og Gud la tilrette så vi fikk en kinesisk brøder, Hu, til å hjelpe oss. Brøder Hu har de siste år mottatt stor nåde fra Gud til å oppbygge menigheten, og han var oss til meget stor hjelp. I to uker holdt vi tre møter om dagen. Det var mange av de unge som særlig deltok i disse møter, mellom 120—150 til hvert møte. Ofte ønsket jeg i søsken kunne ha overvært noen av disse bibeltimer. I ville sikkert ha gledet dere over den kunnskap Gud har gitt flere av de kinesiske brødre til å tale Guds ord. Det er noe så sikkert over det de taler og er til stor oppmuntring og trøst. Vi har i sannhet profeter i vår midte. Korsets evangelium var malet for våre øine. Kvinner og menn var alle lykkelige over frelsen som den er i Kristus Jesus.

Knappt en måned etter disse møter fikk vi besøk av en gammel misjonær W. W. Simpson som Gud forhen har brukt i vår midte. Br. Simpson fikk vi til å hjelpe oss med en bibelklasse som varte 11 dager, der fikk vi sitte og lytte tre ganger daglig til det herlige evangelium. Også under disse møter blev korsets evangelium så levende for oss. Gud ord blev stadfestet idet flere fikk motta Andens dåp. En ung mann blev båret inn av sin far. Hans ben var uten kraft, og kunne hverken stå på dem eller røre

dem, men Gud styrket hans ben og han gikk ut og inn iblandt oss og blev herlig velsignet under møtene. Gud vidnet med både tegn og undere. (Hebr. 2, 4). Det var salig og alle var lykkelige i Herren.

Etter disse 11 dager var tilende begynte vi 3 dages stormøter som fra første møte var overfylt med folk.

Møte etter møte led Guds ord til folket i And og kraft. Hva som skjedde under disse møter kan jeg ikke nedskrive, da det var så meget. Syndere kom for å bli frelst, frafallne kom tilbake til Herren og fikk en ny fylde av den Hellig And. En ung kvinne som var ledet hertil av hennes mor var besatt av djævelen og bundet i mange år. Etter å ha bedt for henne en gang, skjedde der en stor forandring. Hennes øine lyste klart, og hun smilte så godt, etter at Herren hadde læst henne. Å hvor det gledet mig å se Guds allmektige hånd på denne kvinne. Ingen er som Herren som kan fri oss mennesker, og det er hans vilje å lese oss fra djevelens makt. Brøder Simpson var så overrasket over å se disse mange mennesker og det gjorde ham så godt. Min bror Torkild var også her og hjalp oss. Han er så frimodig, og kineserne er så glade for hans vidnesbyrd. Han hadde sitt horn med sig, så vi hadde et stort orkester og det hørtet langt borte så mange folk samledes utenfor. Byens folk var så forundret over de mange mennesker som var samlet. Gud skal selv ha æren og prisen for det er Guds allmektige hånd som er mektig til helbredelse og tegn som gjør at folket kommer her. Om ikke Guds And var i vår midte, da vilde vi ha meget vanskelig for å samle folk, men det er Guds And i vår midte som gjør at folket ønsker å høre og tro. Halleluja. 25 menn og kvinner lot sig begrave med Kristus. Flere sa: «Hans død er min død, derfor vil jeg også begravnes for at jeg kan komme til å leve opstandelseslivet.»

Under brødsbrytelsen bød vi alle de nye velkomne iblandt oss og menigheten hadde flere skriftsteder til dem. Det var en herlig stund når vi tillsammans brøt brødet og drakk av vinen for Jesus var så levende for oss alle. Vi var klar over at vi hadde alle del i ham som er hodet og mere vi hadde alle også del i hverandre, fordi vi har fått del i det brudte legeme som blev naglet til korset for oss.

Vi er også meget glade for vårt gatelokale hvor vi har så god anledning å komme folket i tale. Så snart vi åpner dørene har vi fullt hus. Her har vi folk fra alle kantar av China, som kommer til byen og som om aftenen går rundt

for å se det som byen har å fremstille, så kommer de også inn for å lytte til hvad vi har å fortelle dem, samt vårt lille bibelutsalg som vi har i forbindelse med gatelokalet, hvor de har leilighet til å kjøpe en bibel eller en bok som forteller dem om Jesus, tenk på mindre enn et halvt år har vi solgt for over 100 dollars av nytestamenter og bibler, ikke medregnet dele av bibelen, vi er lykkelige for vi får være her og fortelle dem om Jesus, det er Guds nåde, halleluja!

Så hermed takk for gaver, forbønn og breve som vi har mottatt fra dere søsken den tid som er gått. Gud velsigne dere alle og gi dere igjen etter Luk. 6, 38.

Vi er eders i Jesus for China
Familien
N. P. Rasmussen.

Fra Banda, India.

Mission House, Karwi,
Banda distr. U. P. India.

17. mars 1936.

Matte vi kunne juble over din frelse og lette seiersmerket i vår Guds navn. Herren opfyllte alle dine bønner.

Salm. 20, 6.

(Av et privatbrev til br. Andersen, Eidsvoll.)

Hvor er vi vel ikke Herren takknemlig for at det ennu er dag. Nådehusholdningens so' synes hurtig å senke sig mot den åndelige Vest-horison. O dystre og gøide ord: «Natten kommer da ingen kan arbeide.»

Hettetiden er nu i et svakt mon begynt. Vi hadde igår vel 37 gr.

Celsius i skyggen og det midt i mars. — Hvad vil juli da bringe?

Telt-tiden for i år er forbi og nu besøkes på sykkel, landsbyer innenfor 2 til 3 norske mils avstand. Banda distriktet er vidstrakt; men for India å regne er det tynt befolket. Vi har omkring en million mennesker og de lengst bortliggende steder er henved 9 norske mil borte. Med smått og stort er det 2000 landsbyer og alle evangeliebudbærere (brune som hvite) i hele distriktet utgjør vi en budbærer til hvert 200 landsbyer. Ofte ligger disse en norsk mil fra hverandre — ofte tett sammen. Vi har ikke ansatt evangelister ute i distriktet da vi trenger dem så storlig til å følge med oss ute i telt; som også her inne i Karwi. 2,5 norske mil herfra ligger Radjpur, en landsby på over 4 tusen mennesker. Så kommer Manikpur i en annen retning, med sine vel 4 tusen og landsbyer på 1000 til 2000 innbyggere har vi i massevis av.

Kan noen tenke sig Norge med kun en predikant til 200 byer?

En by på 2000 mennesker kan vanskelig bli besøkt på mindre enn 3 dage; er landsbyene små og langt fra hverandre så har vi besøkt fra 2 til 4 og forkynt ordet på 2—3 steder i hver by. Under vår misjons-telt-tur i Manikpur-fjellene besøkte vi over 100 landsbyer hvor Jesu navnet var fullstendig ukjent. Inne i tetteste villnisset fant vi til vår store overraskelse en gravhøi med en liten flat sten over. På stenen kunde vi lese at den døde var misjonær. Han døde av kolera i 1880 årene. De eneste fetter som noengang besøkte denne gravhøi var tigreren, bjørnen, de hylende hyener samt et mylder av villsvin. Her hadde en ung mann utåndet for mere enn 55 år siden. Gjemt (og vel også glemt) av enhver på jord; men kjent ja bekjent i herlighet. Jeg forespurte mig i landsbyene rundt omkring, men ingen kjente noe til den avdøde. En dag i en liten hytteby var det en gammel mann som kunde huske å ha sett en hvit mann når han var barn. De innfødte når jo sjelden hvad vi betrakter som en høy alder. En 50 åring er gammel i India. Den hvithårede hindu hadde hørt den hvite nevne Jesu navnet, men erindret ikke hvem han var. En ny generasjon var vokset op helt uberørt av evangeliet. Ja bestigende Manikpur-fjellene, hvorav de høieste er 4 til 600 fot høie og speidende over 3 norske mil i alle retninger, hvorfra landsbyene ligner små grå jordflekker mellom lovtrær og grønt; så er «Klumpen i hal-sen» helt kvelende. Det er som en usynlig hånd tok på oss et sterkt og kvelende strupetak. I

Forts. 4. side.

Solopgang.

Jeg sitter i skumring og tenker tilbake på livet som svant, mens mørket stille sig senker og minner mig om hvad jeg vant.

Jeg vant ikke minner alene, det sies av mange iblandt. Nei, livet det evige bleone som solen i hjerte oprant.

Engang gikk jeg stadig og grunnet på livet og hvad det vel var, forstod ikke at jeg var bunnet, lot verden alene gi svar.

Så møtte jeg Jesus en aften, som lys åpenbaret Han sig. Han sa: mig given er makten, la mig nu få tale med dig.

Et liv uten Kristus er noden den vei vil du aldri bli glad. Men gjør du Guds vilje til døden, ditt liv blir et strålende kvad.

Da falt som et skjæll fra øiet den gåte jeg grunnet på, for mig hadde verden kun loiet, Kun Han kan gi svar jeg forstår

Ban løser den som er bunnet, ei bryter det knekkede siv. Ban frelsen alene har vunnnet, og brakt mig det evige liv.

Nu forstår jeg at livet er nåde, å kjenne Ham er forstand. Han løser den jordiske gåte, jeg går mot en solopgang.

Arendal, april 1936.

Zalvor Blom Bakke.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.
Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjonens-Røsten», Sarpsborg.
Abonnementpris er: I lønnsår 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adressforandringer, skriftlig opplyselse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Nu må våre venner

hjelpe oss med å få bladet mere utbredt. Vi får ofte bevis på at bladet har vært til velsignelse og derfor takker vi Herren; men enda bedre kan det bli om vi får det mere utbredt.

Forsøk nu i sommermånedene å få noen nye tingere på bladet. Kjenner du noen som er syke og fattige? Send dem bladet og de vil være takknemlig for å få det. Bladet er helt fritt og vi bringer misjonsstoff og nyhetsstoff fra forskjellige leire.

Det kan trykt legges i hendene på hvesomhelst.

Se også tilbudet på 4. side i dette nr.

Stevneannonser.

For orden skyld vil vi heretter innta stevneannonser på 4. side. Se annonse i dette nr. på 4. side.

Merk:

Annosner som ønskes inntatt må sendes minst 8 dager før det nr. som de ønskes inntatt i utkommer. Husk dette.

Misjonsutvalget.

De brødre som blev valgt til tillidsmenn av de frie venner på konferansen i Drammen 1935 var samlet i Drammen 27. april og blev der enige om at br. Jul. Lind, Moss skal motta henvendelsen til utvalget, innkalle til de nødvendige møter og lede disse.

All korrespondanse sendes til ham. Adressen er Jul. O. Lind, Moss.

Br. Ruben Dammen

virker for tiden i Göteborg, Sverige og de har gode møter der. De har også fått be til Gud med noen som ønsker å bli frelst. Han er anmodet om å stanse der hele mai måned.

Spørsmål og svar.

Spørsmål:

Fra en søster har vi mottatt spørsmål om ikke søstrene har lik stor rett til å virke i evangeliets tjeneste som brødrene. Hun mener at det er ingen forskjell på mann og kvinne i så henseende og mange blir motløse og bedrovede over å bli misskjent når de forsøker å være med i arbeidet for Guds sak.

Svar:

Naturligvis er det ingen forskjell på mann og kvinne i Kristus, hvad barnekår og rett til Guds velsignelse angår. Her er alle ett. «I Herren er ikke kvinner noe fremfor mannen, eller

mannen noe fremfor kvinnen (1. kor. 11, 11). Men hvad det evangeliske arbeid angår så viser jo både Guds ord og forskjellen mellom de to kjønn at her er det stor forskjell. En kvinnes oppgave er av en annen art enn menns, men derfor ikke mindre eller mindre verdifull. De har hver sine oppgaver og tjenester og hvis de er tro i den får de lønn etter troen eller at vi ikke blir satt nok pris på. Vårt arbeid er for Gud og like verdifullt og betydningsfullt enten det er på den ene eller annen måte. Når det derfor er forskjell på en kvinne og en manns tjeneste i evangeliet, som det jo er, så er den ene like verdifull

som den annen. Mannen kan ikke utfylle kvinnens plass og heller ikke kan kvinnen utfylle mennens plass. Angående kvinnens stilling så les: 1. Timoteus 2, 9-15. En kvinnes stilling er den underordnede, men like verdifull. Hun skal ikke være lærer eller forstander, men har full rett til å tjene i menigheten med de evner og gaver Gud gir.

I evangeliets tjeneste har Gud brukt mange søstre til stor vel signelse. De har mange gode egenskaper som menn mangler og fra bibelen ser vi at Gud har gitt dem en stor plass i sitt rikes arbeid på jorden.
«Stor er skaren av kvinner med gledesbudskap.» (Salm. 68 12).

Det bibelske system for profetisk studium.

I to foregående artikler har jeg søkt å få vise, at evnen til å forstå de profetiske skrifter ikke er begrenset til et fåtall, særlig begavede mennesker, men at det tvertimot fremstilles i skriften som en forordning til enhver troende og åndsfull kristen at han skal kunne tyde tidenes tegn.

Det neste spørsmål blir da: Hvorledes skal jeg gripe saken an — hvorledes skal jeg best sette mig istand til å møte dette krav.

Det er innlysende at den første betingelse for at jeg skal kunne forstå de profetiske skrifter er at jeg kjenner dem. Det er ikke nok at jeg bruker bibelen som en opslagsbok, eller at jeg leser et litet avsnitt nu og da. Et grundig og systematisk bibelstudium er nødvendig. «Salig er den mann som — grunder på hans lov dag og natt.»

Uttrykket «systematisk bibelstudium» kan kanskje virke skremmende på enkelte av mine lesere, og jeg skynder mig derfor å tilføie at jeg ikke dermed mener å anbefale noen av de oppkonstruerte menneskelige systemer. Jeg er fullt klar over at disse som oftest gjør mere skade enn gagn. Men det er et system som står i en særstilling, og dette system er anvist oss av vår Herre Jesus Kristus selv.

Vi finner det angitt i Mark. 4 og i Luk. 21:

«Med Guds rike har det sig således som når et menneske kaster sæden i jorden — Av sig selv bærer jorden grøde: først strå, så aks, så fullt korn i akset. Men når høsten er moden, sender han straks sigden ut for å høsten er forhånden.»

«Se på fikentreet og alle trær. Så snart de springer ut og I ser det, da vet I av eder selv, at nu er sommeren nær. Således skal også I, når I ser dette skje, vite, at Guds rike er nær.»

Disiplene søkte ved forskjellige leiligheter å få vite tiden for denne tidsalders avslutning, men svaret blev aldri nærmere angitt enn med disse ord: «Når grøden er moden, sender han straks sigden ut.»

Dette er imidlertid ikke ensbetydende med at vi ikke kan eller bør vite noe om tidspunktet; tvertimot skal vi, når avslutning

gen nærmer sig, kunne se og forstå dette, på samme enkle måte som vi ser vårens og høstens virkninger i naturen.

Det kan selvfølgelig også sies om andre systemer at de er bygget på Guds ord. Vi har den gamle teori om at Gud handler med menneskene i syv dager på tusen år — ifølge denne teori skal, som de fleste vil vite, tusenårsriket ta sin begynnelse omkring år 2000. — og den nyere om hedningenes syv tider på hver 360 år, som skulde løpe ut omkring 1934.

Selv om vi antar at begge disse teorier er riktige, og selv om de beregninger som ligger til grunn for de på denne måte fastsatte årstall skulde være nøyaktige er det imidlertid intet i bibelen som forteller oss at Gud har bundet sig til å følge noen av disse prinsipper i sin plan for menneskehetens frelse.

For endel år siden anskaffet jeg mig en liten frukthage. Da jeg hverken er jordbruks- eller gartnerkyndig undersøkte jeg til å begynne med hagebruksbøker for å få rede på det heldigste tidspunkt for innbøtningen. Etter at jeg lærte de forskjellige fruktarter bedre å kjenne, har jeg bestemt mig av en annen fremgangsmåte. Jeg haster når jeg ser at frukten er moden, uten å ta hensyn til om datoen blir litt før eller senere enn foregående år.

Det er dette siste prinsipp hinner melens Gud har sagt han vil følge, når han skal heste jordens grøde: «Når grøden er moden, sender han straks sigden ut.» — «Send ut din skarpe sigd og høst druene av vintreet på jorden! for dets bær er modne.»

Vil vi vite tidspunktet, må vi lære å bedømme verdensutviklingen og situasjonen idag i lys av Guds ord og under den Hellig Andes veiledning. Vi må bli klar over hvordan alle ting skal art seg ved denne tidsalders avslutning — hvordan frukten skal se ut når den er moden. Vi må følge de gamle profeters eksempel når det heter om dem: «Om denne frelse var det profetene gransket og ransaket, de som spådde om den nåde som I skulde få, idet de ransaket, hvilken eller hvordan en tid Kristi And, som

På reise i U. S. A.

Kjære misjonsvenner!
Sist skrev jeg fra Brooklyn. Vi hadde en riktig herlig tid og besøkte flere forsamlinger i de fem uker vi var der.

Første stedet var som før nevnt i forrige brev «Sales», hvor br. Dahl er forstander. Vi var av og til der hele tiden, og lærte mange kjære venner å kjenne.

Gud gav oss en åpen dør i sitt ord. Flere sa til oss: «Dere må fortelle mere fra Kina!» Andre sa: «Det har lett for å bli trettende med misjonærer, det er alltid denne noden derute dere taler om.»

Ja, ja, det er ikke så godt, vi er noen ufollkomne vesener. Herren må hjelpe oss.

Så besøkte vi Ebenezer, der hvor Tom Kristensen var forstander. For noen år siden gikk han hjem til Herren. Nu er forsamlingen gått inn i Assemblies of God og har sin pastor derfra, og de har bare engelske møter.

Det var veldig salig å vidne der, og en bønnens And var utgytt i blandet dem.

Så besøkte vi 46 str. som man ofte sier her, eller som de også kalles «brødrene».

Det er ikke tilsvarende brødrsamfundet hjemme i Norge. For de har fått det navnet for der var så mange brødre. Vi hadde flere møter der, og stor frihet til å vidne om vår Jesus.

Men mange av disse brødre er blitt gamle og grå, og flere er gått for å være med Herren, bare på disse syv år som vi har vært borte.

Noen sa til oss: «Dere har ikke forandret dere det minste.» Andre sa: «Dere er blitt gamle og se på.»

Ja, hvordan det er så har vi alle blitt syv år eldre, derom er ingen tvil.

Så besøkte vi to redningsmisjoner i Brooklyn. Det er både stort glede og stor sorg på disse redningsmisjoner. Glede når vi hører de mange vidnesbyrd om befrielse fra et liv i synd og last. Vi hørte vidnesbyrd som: «Jeg bodde i ørken «Surs», levde i fyll og laster, men Jesus søkte mig og fant mig for tre måneder siden.»

«Ørkenen Sur» var en stor slette hvor disse forkomne individer hadde bygget sig noen elendige hytter av bordbiter og blikkbokser og levde en kummerlig tilværelse. Nu har byen tatt sig av det, og de får ikke lov til å bo der. Men Jesus banket ofte på hos disse «ørkenens» beboere, og vi horte med våre egne ører hvordan dem priste Jesus for hans underfulle nåde. De fortalte om hvorledes de var blitt ren-

var i dem, viste frem til, når han forut vidnet om Kristi lidelser og om herligheten derefter.»

Det står om disse, at det blev dem åpenbaret at de ikke tjente sig selv men oss med sin ivrige granskning. Hvor meget større grunn er det da ikke for oss å fordype oss i bibelens profesier og grunne på Herrens lov dag og natt — vi som lever midt i innhøstningens alvorlige tid.

vaskede både til sjel og legeme, og fikk arbeid og god mat. Derimot var det så hjertelige og se alle de andre norske svenske gutter og menn berøst og skittene, og en lukt som hele lokelet. Du som leser de hele lokelet. Du som leser de vær med og bed til Gud for arbeide, hver kveld er der på disse redningsmisjoner og møter, og etter hvert møte mat.

Så var vi og besøkte det gamle hjem i Brooklyn. Det en fryd å se hvor godt de le har det, så rent og pent hadde to møter der. Det var kring 50 gamle på hjemmet vidnet for dem fra Es. 40. «Ham som gir den trette kraft og så fortalte vi fra Kina om flere gamle. Blandt annet om gammel mann som kom frem forbønn. Han var så syk, så

«Hvor har du ondt,» spurte ham.
«Jeg har så ondt i maven,» han.
«Tror du Jesus kan helbrede sa vi.
«Jo, det trodde han.»

Ja, det er nettes også idag. Hver dag det beste b var om en full forsoning og Kristus. Vi er ren: O, fortell mig høre det. Vi hadde besvint og det for oss. Ersrud gelisten og utroligvis Herren så mange sang veld av sang pris, og hans nesbyrd vil og

Så kom br med en fylde se og stor var beid i Nord nok alle i jord vårt ansvar gjelder disse forsømte land. Så kom vi til «Lionens», lykkelig. H uuttømmelig av så for h lighet. Enn skje Gud.

Siste besøk

Så besøkte vi en misjon som

Så kom vi til «Lionens», lykkelig. H uuttømmelig av så for h lighet. Enn skje Gud.

Siste besøk

Så besøkte vi en misjon som

Så besøkte vi en misjon som

Så besøkte vi en misjon som

SPREDTE

Bethania, A

»Hvor deilig dens fetter sk budskap, som som bebuder ner frelse, a Din Gud er

Ja, det er nettes også idag. Hver dag det beste b var om en full forsoning og Kristus. Vi er ren: O, fortell mig høre det. Vi hadde besvint og det for oss. Ersrud gelisten og utroligvis Herren så mange sang veld av sang pris, og hans nesbyrd vil og

Så kom br med en fylde se og stor var beid i Nord nok alle i jord vårt ansvar gjelder disse forsømte land. Så kom vi til «Lionens», lykkelig. H uuttømmelig av så for h lighet. Enn skje Gud.

Siste besøk

Så besøkte vi en misjon som

Så besøkte vi en misjon som

Så besøkte vi en misjon som

Så besøkte vi en misjon som

S. A.

til sjel og legeme og god mat. det så hjertensomt og menn berømte en lukt som fylte som leser dette til Gud for dette er der mot misjoner og natvert møte får de økte det norske kllyn. Det var godt de gam og pent. Det var hjemmet. Vi a Es. 40. Om trette kraft. ra Kina om annet om en kom frem til ty, sa han, » spurte vi maven,» sa a helbrede,» .» ham. Men kk kineser hadde ikke Sonnen og ke gi ham han fikk g et godt fullsten. et synes resstant » atter. dult til a «Fiadel York, stander. i «Fila- i kal- et kjær leid en heter mel- e. De måne- denne jonæ- bor, eller, om of jo ike- er ene. os- like ns- es- ar og e- t

heter «Siloa», vennene der hadde det tilhørt en frikirke. Så skulde før være benemøter om vekkel- se. Og da Gud kom og møtte mange av dem med en dåp i den Hellig And så de ledende: «Nei, det var ikke en slik vekkelse vi mente!»

Fra en metodistkirke var det 40 medlemmer som forlot kirken, fordi pastoren og menigheten ikke trodde på forsoningen. Må Herren forbarne sig over kirke- ne. Vi ser Laodikea rett for våre sine.

Til slutt mange hilsener til eder alle. Eders i Jesus bevarede søs- tre

Signe Pedersen og Inga Johnsen.

SPREDTE FELTER

Bethania, Arendal.

«Hvor delige er på bjergene dens fetter som bringer godt budskap, som forkyrner fred, som bebuder godt, som forkyr- ner frelse, som sier til Slon: Din Gud er blitt konge.»

Ja, det er nettopp det som tren- ges også idag. Et godt budskap, det det beste budskap vi horte var om en full og fri frelse, om forsoning og om fred ved Jesus Kristus. Vi er enig med sange- ren: O, fortell, fortell det atter la mig høre det fortalt om igjen.»

Vi hadde besøk av br. Ersrud i vinter og det var til stor glede for oss. Ersrud er jo sangerevan- gelisten og utrettelig var han til å lovprise Herren. Han er ikke som så mange sangere kostbar, men et veld av sang lød til Herrens pris, og hans hjertevarme vid- nesbyrd vil også bære frukt.

Så kom br. Gamst og det var med en fylde av Kristi velsignelse og stor var interessen for ar- beidet i Nord-Norge. Her står vi nok alle i gjeld, må Gud gjøre oss vårt ansvar bevisst også når det gjelder disse på så mange måter forsømte landsdeler.

Så kom vår gamle venn «mil- lionæren», Thoresen, strålende lykkelig. Han hadde fremdeles uuttømmelige rikdommer å ose av så for ham er sangen en virke- lighet. Ennu er det ei slutt, pris skje Gud.

Siste besøk var Mikal Kristian-

sen. Han var ukjent for de fle- ste, men de 2½ uke han var her vant han alles hjerter; så det var med vemod vi måtte la ham re- se da han hadde et løfte på sig, som han måtte oppfylle. Br. Kri- stiansen er en av fedrene i Kri- stianen og det var med glede vi merket hyrdesinnet, og det har nok vært lite av det iblandt oss. Det er jo ikke bare å forkyr- ne ordet, men også å ha omsorg for Guds menighet.

Så en hilsen til vennene med Schibb. 561:

Vi er et hellig folk, Guds eget tempel, Hans menighet. Ja Jesu Kristi brud, Vi er Andens vidnesbyrd og stempel, og er fra folk og slekter taget ut.

(1. kor. 3, 16).

Sak. 1, 17.

Arendal 6. mai 1936.

Broderhilsen

Gunder Gundersen.

Havstad, Arendal.

Fra Svelvik.

Min elskede tar til orde og sier til mig: Stå op, min venn- inne, min delige og kom! For se, vinteren er forgangen, reg- net er forbi, er borte, blomste- ne er kommet tilsyne i landet, sangens tid er kommen og tur- teldeus rost har latt sig høre i vårt land, fikentreet krydrer si- ne fikener, og vinrankens blom- ster dufter. (Høisangen 2, 10— 33).

Ja, slik kan vi si om Svelvik i disse dager i dobbelt forstand. Den lange strenge vinter er nu forbi og landskapet bader sig i sol og markene grønnes og klædes i den skjønneste blomsterskrud. At våren er kommet og har brutt igjennom er en velsignelse for alle. Men det var ikke om det jeg skulde skrive, men om hvad Gud i nåde har virket der i vinter. Det var br. Dammen som av Her- ren blev sendt dertil og med ham en herlig vekkelse. «Karmel» var overfylt av folk og Herrens her- lighet stor og mektig i møtene. Sjæle blev frelst og Guds barn som så hellig trengte en opmun- ring blev herlig oppløst og vel- signet. Det var turteldeus rost som lot sig høre som lyder: Du, du, du. Og ikke mennesket: jeg, jeg, jeg. I vinterens løp er 15 sjæle døpte. Det har vært en ny- delse å dele ut ordet til vennene

her denne tid jeg har virket her. Vi har holdt delige møter og fe- ster og Gud har dekket bord for oss, som han gjør i Salm. 23. Sær- lig herlige har festene med brods brytelse vært. En slik fest hadde vi på Berger 2. mai, det var sam- tlingen venner fra Svelvik, Holms- bu og flere andre steder så det var en hel skare samlet. Og da vi brøt brodet var det særlig gri- pendende å se fire unge søstre i 13—14 års alderen (alle roser som er kommet tilsyne i landet nu i vår) delta og var også med og frimodig vidnet om sin Frelser. Ja, Gud velsigne dem og bevare dem allid i sitt samfund. Det var en helt igjennem apostolisk stund så herlig og opøstet at jeg tror vi alle fikk mer våre øine op for- velsignelsen i at holde fast ved apostolens lære, samfundet, brøds brytelsen og bønnene. Det gode samarbeide det er på disse trakter mellom forsamlingene gleder mig meget og gjør arbeidet let- tere i evangeliets tjeneste. Det trenges også såre meget nu i disse oprevne tider. Nu stunder sommeren til men vennene har mot og glede i arbeidet så det blir ingen stangasjon men hel- ler fremgang. Br. Andersen vil nu fortsette en tid efter mig i Svelvik og Hurum og han har- god inngang og vil bli brukt av Herren til velsignelse.

Med det samme jeg har fatt i pennen må jeg få sende en hilsen til vennene i Stavanger. Det gleder mig å lese br. Ottensens artikkel i M.-R. at det nu blir å skrive til verket med nybygget. Gud velsigne dere i arbeidet og foretagendet. Det blir av stor betydning for de frie venner på de trakter at der blir et praktisk og pent lokale i Stavanger. Det er å håpe at ennå mange vil sende dere sin hjelp i form av bidrag, mens dere bygger. Vi skal be at Gud må virke det i manges hjer- ter. Med det kjensapp jeg fikk til forsamlingen da jeg virket der i vinter kan jeg med glede be- kreftre br. Ottensens ord, at ven- nene i Stavanger trenger hjelp i dette stykke.

Tofte 6. mai 1936.

Broderlig hilsen

Hans Wennesland.

På farten.

Søndag 3. mai var en del ven- ner samlet til møte hos br. O. Karlsen i anledning av at hans datter Ruth var ferdig med reli- gionsundervisningen. Hun har gått på religionskole i «Bethel», Halden.

Vi fikk en god stund og alle følte vi Herrens nærhet.

Br. Karlsen som i over 30 år har reist som predikant, uten en eneste gang å ha hatt fast lønn og ofte på avsidde steder hvor kollekten blir fra ingenting til høiden en tikrone, kan se tilba- ke med taknemlighet til Gud for hjelp og støtte til denne dag. Det må være troestyrkende å se en stor barneflokk opvokset til store kjekke barn, friske og vell- skapte samlet hjemme ved en slik anledning. Ikke en gang har de hatt doktor i sitt hjem, men i tro på Guds ord har de hatt Her- ren som sin læge.

Flere gange har det sett ut som døden skulde gjort sitt inn- tryk i hjemmet, men i rett tid har Herren grepet inn.

I sin hustru har han hatt en god hjelp. Hun er en bønnens kvinne og en gudfryktig sjel. En predikants hustru har ikke noen lett opgave. Hun er den som må alite med barn og hjem og som får sine store prøvelser — både åndelig og timelig. «En kvinne som frykter Herren, hun skal prises.» (Ordspr. 31, 30).

Varteig.

Søndag 10. mai fikk jeg anled- ning til å delta i en fest i øvre Varteig. Det var en bror der, An- ton Sandtangen, som hadde byg- get sig nytt hus og ønsket å ha en feststund i sitt nye hus.

De hadde tatt ut møbler og satt inn benker i alle rum, men enda fikk ikke folket plass inne. Flere satt utenfor og kjøkken, gang og trapp var optatt. Det var egentlig Kinamisjonen som hadde møte, men det var troende fra alle leire. Kinaforbundet, Indre- misjon, Pinsevenner, Frie venner og muligens flere samfund var representert.

Br. Arthur Jensen fra Halden virker der i traktene og var første taler. Derefter fikk underteg- nede anledning til å si noe og så fikk vi bevertning. Efter bevert- ningen vidnet en bror derfra ste-

det og Erik Lunde talte til slutt. Flere unge fra Indremisjonen deltok med sang og musikk. Det er jo naturligvis litt tvunget over en forsamling av så mange sam- fund, men det gikk bra. Det er jo så meget som binder Guds folk sammen, at det skulde overveie det som skiller. På forsoningens grunn er vi jo ett.

G. I.

FRA LESEKRETSEN

«Rosten» har vært oss kjær si- den den begynte. Tror sikkert den har vært en god «hjemmemi- sjonær», såvel som «postmann» med bud og hilsen fra og til mi- sjonsfeltene.

Bl. a. kan sies at eders redegje- relse om menigheten i Balsfjord har gjort sin gode innflytelse. — Det er vel mer enn et år siden denne erklæring fra Finnmark- misjonæren Ellertsen blev inntatt Burde vi ikke fått flere lignende? Enskjønt jeg lenge nølet tror jeg å være kommet med et folk som være kommet med et folk som går frem, mot urkristendommen, idet vi reflekterer tilbake og gjør som folket i Beroa. (Apgj. 17, 10, 11.) Hveten modner til hvad den var i begynnelsen — som utsed. Efter Guds mønster.

Men misjonssaken!?

Bør i ikke påskynne til mer lo- kale innigheter med utpostar- beide osv.

Ja, kjære brodre — er ikke det bibelsk? Vi gjør vel i å agte på det billede som er vist oss på bjerget. Til ordet og til vidnes- byrdet.

Samtidig som vi vel burde stre- be for enhet med 1907 folket så langt det står til oss.

Beste hilsen fra en ringe med- tjener.

M. G.

Hiralal Gandhi,

eldste sønn av den berømte Mahatma Gandhi, har i en indisk avis gitt til kjenne at han har til hensikt å bli en kristen. Dersom hans far skulde komme til å ute- lukke ham fra familiesamfundet, vil han måtte finne sig i det. I India er det almindelig kjent at far og sønn i de siste femten år har fjernet sig vidt fra hveran- dre i sine anskuelser.

Søndagsskolens gjerning bærer rike frukter.

Fra England og Amerika, hvor man nu i lange årrekker har kunnet gjøre sine lakttagelser i så henseende, har man forunder- lige gledelige ting å meddele. Om- kring 19 tyvendelers av de nule- vende engelske hedningemisjone- rer er omvendte i søndagsskolen, og ca. ¾ av Englands troende prester har funnet livet der. Ved de større vekkelser i de samme land har man i regelen lagt mer- ke til, at det særlig er ungdom- men som rives med, og den langt overveiende del av de omvendte er alltid forhenværende søndags- skolebarn.

Jødene er også en rase.

En underlig anerkjennelse av den nazistiske rasopolitikk i Tyskland har en amerikansk rabi- bi, Stephen S. Wise i New York bragt i følgende uttalelse: «Hit- ler har åpnet jødernes øine. Igår kalte jødene sig englendirer, franskmenn, italienerer eller ameri- kanere av jødisk tro. Endelig er de blitt klar over sin feiltagelse. Nu vet de, hvor trege de enn er i sitt selvbedrag, at verden anerkjenner oss som en rase, et folk.» De vil begraves i sitt fedreland.

Baron Edmond de Rothschild og hans hustru, begge jøder, har ordnet det slik i sitt testamente, at de skulde bli begravet i det Hellige land. Deres avsjedele- ger skal nu overføres dertil. Rothschild var jo en av verdens rikeste menn og det sies at han i årenes løp gav bort ca. 20,000,000 dollar — tyve millioner dollars — til Palestinas gjenreisning.

På verdenskongressen i Oslo

i dagene 6—12. juli ventes en voldsom innrykk av besøkende fra alle kanter av verden.

Søndag 12. juli arrangeres det gudstjenester i 14 kirker i Oslo. Om eftermiddagen blir det et rekkepenemøte i fri luft. Her vil en rekke orientaler tale, deriblandt Kagawa.

Fra Russland.

På siste landsmøte for det kom- munistiske ungdomsforbund blev det vedtatt, efter Stalins ønske, at de unge kommunister ikke lenger skal drive «en ubønnhørlig kamp mot religionen», men de skal søke å forklare for den øvri- ge ungdom i riket «at det knytter sig en mengde tåpelige fordøm- mer til religionen.» Det vil si at de skal slutte å bruke makt i kampen mot religionen, men fort- sette å kjempe med åndelige vå- pen.

Nye papyrusfunn av Paulus brever

Et papyrus-håndskrift til Pau- lus-brevene som dels befinner sig i British Museum, dels ved Michi- gan universitet, er nu gjennom et nytt funn blitt vesentlig kom- plettert. I tillegg til de hittil fun- ne 40 blad, er nu funnet ytterli- gere 46 blad. Papyrushåndskrif- tet stammer fra det tredje år- hundre. Det inneholder Paulus- brevene i rekkefølge efter deres lengde.

Indisk redaktør om misjonen.

Fornylig feiredes i Jorhat, As- sam, hundreårsjubileet for bap- tistenes misjon i dette indiske land. Tilstede var også en hindu-redak- tør som var kommet for å tale om det bidrag misjonen hadde ydet assamitisk kultur ved å innføre trykkeri og opta systematisk språkstudium. Det som gjorde mest inntrykk var imidlertid noe

han så utenfor sitt spesielle te- ma. Han pekte dramatisk på en gruppe mennesker i den store for- samling på fem tusen kristne de- legater og utbrøt: «Hvem kan nekte at den kristne misjon er lykkedes? Disse menn var engang hodejegere!»

15 misjonærer til Kina.

Det norske lutherske Kinami- sjonsforbund sender atter ut nye arbeidere. Alt i alt er det hittil bestemt utreise for 15 stykker av dem har fire vært ute før.

Det første kristelige dagblad i Japan.

I Tokio er nu kommet ut et kristelig dagblad. Det er det første i sitt slag i Japan. En prest ved navn S. Murao er redaktør. Bladets motto er: «Hvad vilde Jesus gjøre?»

FLOSS

er navnet på den ideelle omvsvarte, som gir ovenn den rette glans og krever minst arbeide. Norsk fabr.!

Fra Banda, India.

Forts. fra 1. side.

disse små grå dotter lever et mylder av vesener. I meterhoie lysfrie lerhytter er alt hvad de forstår av vårt så vakker klingende ord: «Hjem». Levende i utokkelig armød — sjelden vitende hvad ordet: «mett» betyr. Grunnet kulden fra desember til februar har de nesten ingen sovn. Kan ikke gå tilsengs (om de eiet en seng) de har jo ikke tegn til sengetoi og sitter de så oppe rundt det røfulle bål. Foreldrene med småbarn i fanget — sovende der for varmens skyld — kler er jo ukjent. Har de små mistet foreldrene så sover de med armene rundt en gjet eller kohals. Ja, timelig nød er bevidnet til en grad som kan få jernnerven til å smelte som voks. Deres eksistens er kort (for hvilket vi takker Herren); men evigheten hvor?? — Glede er et ord som umulig kan analyseres av disse stakker.

O, hvor er vel ikke jorden for dem kummerfull; men hvad inbærer evigheten.

Hvor er det ikke en ubeskrivelig fryd vitende de tusener som allerede har hørt.

Ja Mesterens siste befaling var jo: «Nød dem til å komme inn» Veiene og gjerdene måtte besøkes. — Ja ofte er det jo ikke engang veier, hvor hundreder befinner sig.

O, venner, leff våre hender i inntrengende forbønn! For at mitt hus kan bli fullt! «Ja, nadverden er ferdig». Snart hares luren — så — himmelturen — — Takk og lov! Bed for oss! Eders i hans nåde for Indias villfarnie:

Mary og Hans Svendberg.

Om baptistenes stilling i Tyskland

leser vi i «Banneret»:

Kjære brodre og søstre. Vær alle som baptistungdom tilset med vår Herre Jesu fredshilsen. Atter ligger krigsfakten truende over folkene. Vi kan dog enn overalt glede oss over freden og be vår Gud bevare freden for oss. Også vi i Tyskland kan takket være vårt fedrelands fredelige utvikling enn bygge i fred. Vi ber for vår øvrighet. Vår stat bekjenner sig dog til positiv kristendom. Til rykter som sier noe annet kan vi fremdeles si: «Vi lever enn!» Hos oss står evangeliets dører fremdeles åpne. Ingen av vårt baptistforbunds kirker er blitt lukket. Ingen av våre prester har lidt noen som helst forfølgelse eller innskrenkning. Adskillige fra kirke og stat har vi bestandig betonet. Derfor går det oss godt. Våre særskilte ungdomsorganisasjoner er falt, men vårt fore-

ningsmessige og bibelske ungdomsarbeide har vi fremdeles. Vi driver ingen sport, marsjerer ikke. Det er ikke vår opgave. Det gjør statsungdommen hos oss. Og mange av våre unge mennesker er med og har allikevel bevart sig som kristen. Vi underviser vår ungdom med bibelen og håper at de skal bli gode bibelkristne. De vil de overalt bevare sig som Jesu ungdom. I våre menigheter i Trageheim har vi 120 ungdommer samlet hver mandag aften. Vi har hver måned en misjonsaften en bibelaften, en sangaften og en bibelsk lysbilledaften. Der serveres te hver gang. I foreningen her og der finner der sted bibelkurser for eldre og yngre. Bibelen blir derved mere og mere kjent og mere verd for oss. Vi står blandt vår menighets ungdom virkelig foran en nypdagelse av bibelens skjønhet. Fra bibelen besvarer vi også alle de spørsmål som tiden stiller oss. Og denne bibel sier oss også at Jesus har sagt: Se jeg kommer snart. Og vi sier med tro: Amen. Ja kom Herre Jesus. Ap. 22, 20. Herren være med eder alle.

På vegne av tysk baptistungdom, eders forbundne pastor Alfred Cierpke.

Hvorfor han er en kristen.

I bladet «Chinas Millions» skriver den kristne, kinesiske biskop Ku-Ho-Lin om hvorfor han er en kristen:

Jeg er født muhamedaner, og mine forfedre før mig var alle oppdratt i den muhamedanske tro.

I 1886 kom en engelsk misjonær til Paoning for å leie leilighet, så han kunde begynne å arbeide her. Da jeg så de kristne bøker, Det gamle og Det nye testamente, og jeg var istand til selv å lese dem, var det slik at jeg halvveis tvilte, halvveis trodde.

Min bestemor og mine slektninger advarte mig meget mot å la mig bedrage av disse fremmede. Men min nysgjerrighet drev mig ustanselig til å omgås dem.

I 1888 åpnet de en skole og ansatte en mellemskolelærer. Da forlot jeg den skole hvor jeg var elev og begynte å studere ved den kristne skole. I 1891, da jeg i løpet av de fem år hadde tatt en god del opplysning, og da jeg hadde sett at vesterlendingene levde i overensstemmelse med deres lære, blev jeg sterkt påvirket til å tro.

Det er vanskelig å berette om alt det jeg gjennomgikk, i enkelt-heter. Det må være tilstrekkelig å si, at det var søndag den 16. januar 1891, at jeg endelig inntrådte i kirken.

La mig nu si et par ord om tet.

Stevne for Finnmark

Den evangeliske virksomhet i «SARON» Hammerfest, innbyr til stevne i Folkets hus i Hammerfest i dagene 11—12. Juli. Frie venner, menigheter og vennegrupper i Finnmark innbys hjertelig. Anledning til dåp. De som ønsker losji bedes melde fra i god tid. Be for stevnet.

Vel møtt i Jesu navn. Broderhilsen. Friidhoff Valton.

Stevne

i Ytre Enebakk 7. juni. Møter kl. 11, 3 og 6.

Mat og drikkekar medtas. Kaffe og melk på stedet. Alle velkommen i Jesu navn.

For vennene H. I. Ersrud.

Vennestevne

holdes hos Johan Bredholdt, Rakkestad søndag 21. juni.

G. Iversen m. fl. deltar, antagelig også O. Karlsen. Mere senere.

hvorfor jeg blev en kristen, for at mine tidligere trosfeller kan forstå mig.

1. Jeg tror at den store forskjell mellem kristendommen og de andre religioner ligger i at Kristus ofret sig selv for å frelse mennesker fra synd. Andre religioner har lignende ofre, men menneskers synd kan aldri tilgives på grunn av hellige menns gode ord. Dette er den første grunn til at jeg tror på Kristus.

2. Jeg tror ikke alene at Kristus har håret våre begåtte synde for oss, som vår stedfortreder og således har løskjøpt oss, men at han stadig utgyder sin nåde over oss. Når jeg dør kan jeg derfor uten frykt gå til mitt himmelske hjem og til min himmelske Fader.

3. Jeg tror at Kristi kors er midlet til å undertrykke de kjodelige lyster. Med ens egen styrke er det fullstendig umulig å undertrykke de menneskelige lidenskaper. Men hvis vi husker hans kors og overgir oss til å korsfestes med ham, er det veien til seier.

4. Kjernen i korsets lære er at det er den store understrekning av hjertets kjærlighet. Hvis mennesker mottar denne kjærligheten, kan de opbygge sine hjem til fredfyte og lykkelige hjem, i samfundet vil der bli en forenede ånd av broderlig kjærlighet, innenfor nasjonene vil der bli harmoni mellom klassene, mellom høi og lav, og mellom nasjonene innbyrdes vil krig og strid høre op.

Bokanmeldelse.

E. A. Norriquelle.

Br. Støve har utgitt en brosjyre i anledning av avskedsfesten for br. E. A. Nordquelle, da han gikk av som forstander.

Br. Støve har referert de taler som blev holdt ved anledningen og da br. Nordquelle er en av banebryterne for den frie bevegelse har denne brosjyre sin store verdi. Til avskedsfesten var innbudt pastor Barratt, O. Halvorsen, Hartford m. fl. og alle ga de nu den gamle banebryter sin hylde. Alle talene er referert i hef-

Merk dette!

Dersom De sender oss 2 nye helårsabonnementer (kr. 8.00) får De gratis og portofritt tilsendt G. Nyseters bok: Jordens ytterste ender. Boken sendes heftet og prisen er kr. 2.75.

Boken er en av de beste misjonsbøker som er utgitt her i landet og har fått mange rosende uttalelser.

Da vi har et lite oplag av boken gjelder tilbudet bare så langt dette rekker.

Send derfor bestilling og beløpet snarest.

Adresser bare: Misjons-Rosten, Sarpsborg.

Kjøp og les det. Det vil være et minne om en br. som har gjort en innsats for frihetsbevegelsen i Norge.

Prisen er 50 øre plus porto 7 øre. Brosjyren kan kjøpes i de fleste frie forsamlinger, M. Støve Volda, Sunnmør, Alb. Robinson Mariægt. 7 b., Oslo og Misjons-Rosten, Sarpsborg.

G. Iversen.

Der er dem som strer ut og får enn mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom. Ordspr. 11, 24.

Kina.

STR. DORUM og KARLSEN:

Janette Bruu, Welhavensgt. 10. Oslo.

HELGAA LUNDEBY:

Jul. O. Lind, Moss.

RUTH PEDERSEN og ESTER HERUDSTIG

Rolf Engebretsen, Gladsvei 11. Grefsen, Oslo.

JENS FJELD:

K. Aarmo, Ski st.

OLGA SCHULT:

Gerda Siveland, Rosenborgsgt. 1. Oslo.

ALFHILD BJERVA:

Torolf Andersen, Serigt. 15, Oslo.

SIGNE PEDERSEN og INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand st.

M. PAULSEN og IDA LORENTSEN:

Misjons-Rosten, Sarpsborg.

TORKILD RASMUSSEN:

Jul. O. Lind, Moss.

BERNHARD NILSEN:

Nilsine Kristiansen, Sydneshaugen 13, Bergen.

GUNHILD GUNDERSEN:

Leonore Johnsen, Brårvik pr. Stauba.

ASTA THUEN:

Edith Olsen, Solhelmsgt. 1 a, Bergen.

CHRISTOFA BRUNDTLAND:

L. Hvidsten, Nordre Skogvei 26 Bergen.

INGER FRELLUMSTAD:

Silperimester Reiersen, Selvik, Sande i Vestfold.

Afrika.

INGRID LØKKEN:

Sikrederm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILMA HERMANNSEN:

Ole Krogstad, Soll, Røilangen.

JENS GLITTENBERG:

R. Løkingholm, Mosterhamn.

Den Norske Kongemisjon.

ALB. M. CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

Argentina.

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Samstebs, Otterholdt, Be.

Troende venner

Besøk BANK-KAFEEN, P. gt. 2 b II, ved Youngstorvet, God middag.

Kaffe og smørbrød. Rimelige priser.

Mirakler i vår tid.

Av denne meget godt anmeldte bok har vi bare noen få eksemplarer igjen og da vi gjerne vil ha dem snarest sendes de portofritt når beløpet kr. 1.50 innsendes.

Misjons-Rosten, Sarpsborg.

For å forstå en bok, må man kjenne det samme som forfatteren. Han må i mange tilfeller også ha samme ånd som forfatteren skreiv. For å forstå Bibelen må vi den samme Hellige And bære i oss som istandsatte hellig Guds menn til å skrive. «Idet vi først og fremst vet at te at intet profetord i Skriften er gitt til egen tyndning, for hellige Guds menn talte drevet av den Hellige And».

NUMMER

Me

Elskede re for de Atter et og Herrer fast, ja la ne for. S gynt med arbeidet og nød. F har vært dom, båd Hos en h sykke og i døden av horte bo ham. Fo skildt on telse. De tans vel skrekkelig sådan st i bonn, over at ne arm holdend netter. I vi være i bonn. fikk en pelige rik. Vi tan me på Gol lovpris bare e Pris hedens heltens gjør in ke god ligger jordgu på gu bittell vidt i kring ser in omak i Kris Vi i den blev mer sykke M har skj jord ha ver tig nes båt ter na rå alt sa sit og Je in

India.

ANNA JENSEN:

Amalie Carlsen, V. Porsgrund.

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smiltetrestveien 19, Drammen.

FRANCK DESMOND:

Beløp sendes direkte. Adressen 3 St. Marks R. d., Bangalore, Ind.

BORGHILD NORDLI:

Dankert Jørgensen, Gunnar Bevel 36, Narvik.

HANS SVENDBERG:

Hardy O. Mossberg, Kreditbank, Halden.

ALFHILD HOLMEN:

Sikrederm. Olaf Andersen, Schestedsgt. 3 a, Oslo.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passebøk p. o. Saa, ver.

RAKEL EDVARDSEN:

Hans Hansen, Brydeleken, Kongberg.

B. og GUNHILD FINSTRØM:

Fru Gudrun Bernsten, Kvitesund, Telemark.

DAGMAR ENGSTRØM:

Rolf Engebretsen, Gladsvei 11, Grefsen, Oslo.

Finnmark.

DORTHEA KLEM, BORSELV:

Tora Finnerud, Danvik, Drammen.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

HENRIK EILERTSEN, «Betel», Steiernes, Balsford.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ANDREAS MATHESEN, V. Jakobsgt.

KRISTIAN SKIPPERUD, Klstrand, Porsangerjord.

Hjemmeverende misjonærer.

MARTHA KVALVÅGNER:

Anna Næsdal, Sydnesmug 6, Be. o. s. n.

F. O. SHRODER:

A. Toftner, Sofienberggt. 16, Os.

TOMINE EVENSTAD:

Vigeland, Sør Audnedal pr. Mand.

PEDER EVENSTAD, Vigeland, S.

Audnedal pr. Mandal.

HANSINE NESFOSSEN:

Constanse Nestdal, Solhelmsgt. 1, Bergen.

«Glommen» trykkeri, Sarpsborg.